

РЕШЕНИЕ

№ 6701

гр. София, 07.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXVI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 13.10.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Наталия Ангелова

ЧЛЕНОВЕ: Ванина Колева

Мариета Райкова

при участието на секретаря Цонка Вретенарова и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **7422** по описа за **2023** година докладвано от съдия Ванина Колева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) вр. чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на Д. И. В. от [населено място] против решение № 1993 от 28.04.2023г. на Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение (НО), постановено по н.а.х.д. № 13156 по описа на СРС, НО за 2022г., с което е потвърдено наказателно постановление (НП) № 22 – 4332 – 015713 издадено на 22.08.2022г. от Началник сектор в СДВР, отдел „Пътна Полиция“ СДВР, с което са му наложени наказания глоба в размер на 200 лева, както и глоба в размер на 100 лева и лишаване от право да управлява МПС за срок от 1 месец за извършени административни нарушения по чл.25, ал.1 и чл.123, ал.1, т.3 б. „в“ от Закона за движение по пътищата (ЗДвП).

Решението е оспорено като постановено в нарушение на закона и при допуснато съществено нарушение на процесуалните правила – касационни основания по чл.348, ал1, т.1 и т.2 от Наказателно-процесуалния кодекс (НПК). В касационната жалба са изложени доводи за недоказаност на твърденията за настъпило ПТП, липса на точно описание на фактичката обстановка на извършеното нарушение. Моли съда да отмени решението на СРС и потвърденото с него НП. Претендира присъждане на разноски по чл. 38 от Закона за адвокатурата.

Ответникът, Началник сектор в СДВР, отдел „Пътна Полиция“ СДВР, не изразява становище по жалбата.

Представителят на Софийска градска прокуратура излага становище за основателност на касационната жалба и моли решението и потвърденото с него НП да бъдат отменени по мотиви, изложени в касационната жалба.

Административен съд София- град, като прецени допустимостта и основателността на касационната жалба по наведените в нея касационни основания, предвидени в чл.348, ал.1 от НПК, съгласно разпоредбата на чл.218, ал.1 от АПК, във връзка с чл.63, ал.1 от ЗАНН, ангажираните по делото доказателства и съобразно закона, намира за установено следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, като подадена в срок и от надлежна страна, срещу съдебен акт подлежащ на касационен контрол пред Административен съд – [населено място].

Разгледана по същество съдът намира следното:

С отмененото от СРС НП № 22 – 4332 – 015713, издадено на 22.08.2022г. от Началник сектор в СДВР, отдел „Пътна Полиция“ СДВР, на Д. И. В. са наложени наказания глоба в размер на 200 лева, както и глоба в размер на 100 лева и лишаване от право да управлява МПС за срок от 1 месец за извършени административни нарушения по чл.25, ал.1 и чл.123, ал.1, т.3 б. „в“ от ЗДВП. Наказанията са наложени за това, че на 13.06.2022г., около 16:25ч. в [населено място], на ул.„Д.“ блок 14 касаторът управлявал лек автомобил марка „О.“ с рег. [рег.номер на МПС], при предприемане на маневра, свързана с отклонение на ляво, с което навлязъл в пътното платно на движещия се срещу него мотоциклет Я. с рег. [рег.номер на МПС], управляван от К. С.. Н.. Между двете МПС – та настъпило съприкосновение, вследствие на което по лявото огледало на мотоциклета имало материални щети - било ожулено. Тъй като В. не спрял на произшествието, свидетелят Н. го догонил и му казал за възникналата ситуация. Водачът на лекия автомобил не обърнал внимание на случилото се и си тръгнал. След като Н. повикал служители от сектор „Пътна Полиция“ от СДВР. Съставили докладна записка за случилото се, Протокол за ПТП № 1831643. На 22.07.2022г. В. попълнил и подписал декларация, в която посочил, че свидетелят Н. се е бил ударил в него. Нарочно сведение попълнил и подписал и другият участник. Съставен бил АУАН на водача на лекия автомобил, въз основа на който било издадено и НП.

За да постанови обжалваното решение СРС е приел, че процесният АУАН и обжалваното наказателно постановление са издадени от материално компетентни лица по смисъла на закона, както и че АУАН и НП са съставени в предвидените в член 34 от ЗАНН давностни срокове.

Приел е, че отразяването на обстоятелствата по нарушението и дадената правна квалификация в акта и постановлението са били съобразени с изискванията на чл. 42 т.5 и чл.57, ал.1 т.5 и т.6 от ЗАНН. Заключение е, че от възприетата фактическа обстановка и съвкупен анализа на събраните по делото доказателства безспорно се доказва, че със своето поведение касаторът е извършил административни нарушения по чл.25, ал.1 и чл.123, ал.1, т.3 б.„в“ от ЗДВП.

Настоящият касационен състав намира, че оспореното решение на СРС е валидно, допустимо и постановено в съответствие с материалния закон и доказателствата по делото. Районният съд е изпълнил служебното си задължение да проведе съдебното следствие по начин, който е осигурил обективно, всестранно и пълно изясняване на

всички обстоятелства, включени в предмета на доказване, при точното съблюдаване на процесуалните правила относно събиране, проверка и анализ на доказателствата.

Съдът споделя изводите на въззивния съд, че при съставянето на акта и издаването на наказателното постановление не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила. Те отговарят на формалните изисквания на ЗАНН, като издадени от компетентни органи притежаващи нужните правомощия. АУАН е издаден при спазване на императивните изисквания на чл.42 и чл.43 от ЗАНН. Атакуваното НП съдържа реквизитите по чл.57 от ЗАНН и в него не съществуват съществени пороци, водещи до накърняване правото на защита на жалбоподателя.

В случая фактическите констатации, отразени в АУАН и възпроизведени в НП, се установяват по безспорен начин. Районният съд в мотивите си е отговорил обстойно на възраженията, които са наведени и пред настоящата инстанция. Мотивите на районния съд в тази насока се споделят изцяло от настоящия състав. Не се споделя довода на касатора, че не е описано точно и ясно как е извършено нарушението.

В чл. 25, ал.1 ЗДвП е предвидено задължение за водач на пътно превозно средство, който ще предприеме каквато и да е маневра, като например да заобиколи пътно превозно средство, да излезе от реда на паркираните превозни средства или да влезе между тях, да се отклони надясно или наляво по платното за движение, в частност за да премине в друга пътна лента, да завие надясно или наляво за навлизане по друг път или в крайпътен имот, преди да започне маневрата, да се убеди, че няма да създаде опасност за участниците в движението, които се движат след него, преди него или минават покрай него, и да извърши маневрата, като се съобразява с тяхното положение, посока и скорост на движение.

В случая е установено, че между лекия автомобил и мотоциклета е имало съприкосновение, което заявява и касаторът в подписаната декларация. Не се спори и че огледалото на мотоциклета е било ожулено.

Съгласно легалната дефиниция, дадена в §6 т.30 от ДР на ЗДвП, "Пътнотранспортно произшествие" е събитие, възникнало в процеса на движението на пътно превозно средство и предизвикало нараняване или смърт на хора, повреда на пътно превозно средство, път, пътно съоръжение, товар или други материални щети.

Следователно, след като е установено съприкосновение между лекия и автомобил и мотоциклета, при което е налице материална щета и е имало разногласие между водачите, за тях е настъпило задължение по чл.123, ал.1, т.3 б.,в“ от ЗДвП, според който, ако между участниците в произшествието няма съгласие относно обстоятелствата, свързани с него, те, без да напускат местопроизшествието, уведомяват съответната служба за контрол на Министерството на вътрешните работи на територията, на която е настъпило произшествието, и изпълняват дадените им указания.

Настоящата инстанция споделя доводите на СРС, изложени в обжалваното решение, във връзка с липсата на безспорни данни, относно самоличността на наказаното лице. Допуснатата грешка в АУАН при изписване името на касатора не е довело до нарушаване правото му на защита, тъй като коректно е посочен ЕГН на лицето и другите му две имена, което по безспорен начин потвърждава неговата самоличност.

По изложените съображения не са налице основание за отмяна на обжалваното решение и същото като законосъобразно и правилно следва да бъде оставено в сила.

С оглед изхода на спора и липса на претенция от страна на ответника по касация, в настоящето производство не следва да се присъждат разноски.

Водим от горното, на основание чл. 221 и чл. 222 от АПК във вр. чл. 63, ал. 1, изр.2 от ЗАНН, Административен съд София-град, X. касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 1993 от 28.04.2023г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, постановено по н.а.х.д. № 13156 по описа на СРС, НО за 2022г.

Решението не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: